

Un refugiat este o persoană care este persecutată în țara sa de origine. Un solicitant de azil este o persoană care sosește pe cont propriu și în mod neprevăzut în Norvegia și cere protecție și statut de refugiat. Dacă cererea persoanei respective este aprobată, solicitantul de azil se consideră un refugiat.

Dacă cererea este respinsă, trebuie să părăsiți Norvegia și nu aveți dreptul să cereți alte tipuri de permis de muncă sau de ședere.

Dacă doriți să veniți în Norvegia ca să lucrați, trebuie să solicitați un permis de muncă.

Azil

O persoană care are motive bine întemeiate să se teamă de persecuție în țara sa de origine are dreptul la azil în Norvegia.

Motivele de persecuție pot fi rasa, religia, naționalitatea, apartenența la o anumită grupare socială sau convingerile politice ale persoanei respective. Persecuția trebuie să aibă un caracter individual. Teamă de persecuție trebuie să fie motivul pentru care persoana nu vrea să se întoarcă în țara natală unde autoritățile de acolo nu pot sau nu vor să-i acorde protecție împotriva persecuției.

Cei care nu se încadrează într-una sau mai multe dintre aceste categorii, nu au dreptul de azil în Norvegia. De asemenea, persecuția îndreptată împotriva femeilor precum și persecuția bazată pe predispoziția sexuală a persoanei pot constitui motive pentru care se acordă azil. Atât persecuția din partea autorităților din țara natală cât și din partea altora, ca de exemplu organizații armate sau a unor membri ai familiei pot constitui motive pentru care se acordă azil.

În mod normal nu primiți azil dacă puteți primi protecție de la autoritățile din țara dvs. sau dacă vă puteți afla în siguranță într-o zonă de acolo. Problemele generale de ordin economic din țara dvs. nu pot constitui un motiv pentru a primi permis de ședere în Norvegia.

Permis de ședere bazat pe motive de protecție

Dacă nu îndepliniți condițiile pentru a primi azil, și dacă totuși nu vă aflați în siguranță reîntorcându-vă în țara de origine, puteți primi permis de ședere bazat pe necesitatea de protecție. Acesta se acordă, de exemplu, când la o eventuală reîntoarcere acasă există anumite tulburări ale ordinii care vă pot pune viața în pericol, riscați să fiți supus la tortură sau alt tratament inuman.

Permis de ședere pe motive umanitare

Puteți primi permis de ședere pe motive umanitare dacă există motive întemeiate puternice cu caracter umanitar ca de exemplu: probleme grave de sănătate sau copii minori de a căror situație grea trebuie să se țină seama. Aceasta este adesea privită în legătură cu condiții grele de viață în țara de origine ca de exemplu în urma unui război.

Decizia asupra cererii

La puțin timp după sosirea în Norvegia solicitantul de azil este chemat la un interviu. Interviul și cererea cu declarația personală stau la baza deciziei de a acorda sau nu azil solicitantului. În cazul când nu vi se acordă azil, autoritățile norvegiene vor evalua în mod automat dacă puteți primi totuși permis de ședere din motive de protecție sau umanitare. În aceste cazuri trebuie să existe motive umanitare foarte bine întemeiate.

Contestație asupra respingerii cererii de azil

Dacă Directoratul pentru străini (Utlendingsdirektoratet UDI)¹ vă respinge cererea, aveți dreptul să faceți contestație la decizia dată. Contestația trebuie făcută în termen de trei săptămâni de la data la care avocatul care vă reprezintă a primit

¹ Direcția de pașapoarte, relații cu cetățenii străini, și probleme de migrație – n.tr.

decizia de la UDI. Contestația va fi mai întâi tratată de UDI, care va constata dacă au apărut elemente noi la dosar. În mod obișnuit, veți rămâne în Norvegia pe perioada în care cererea va fi tratată din nou. Aceasta însă nu este posibil dacă UDI consideră că în mod evident nu aveți nevoie de protecție.

Dacă UDI nu găsește necesar să schimbe decizia negativă luată, va trimite contestația mai departe la Utlendingsnemnda (UNE)².

Plecarea din țară

Dacă autoritățile norvegiene vă resping cererea de azil și dacă nu există motive să vă acorde permis de ședere din motive de protecție sau umanitare, va trebui să părăsiți țara.

În acest caz va trebui să luați legătura cu poliția pentru a aranja detaliile unei plecări de bună voie. Alternativ trebuie să cereți sprijin pentru călătorie de la IOM.³ Dacă doriți, IOM vă poate aștepta la întoarcerea în țară.

Dacă nu părăsiți Norvegia de bună voie, poliția vă va transporta în țara dvs. natală, la nevoie cu forța. În acest caz veți rămâne dator statului norvegian pentru cheltuielile legate de repatriere.

Procedura de 48 de ore

De la 1 ianuarie 2004 a fost introdusă o procedură de 48 de ore pentru evaluarea cererilor de azil ale acelor persoane care vin din țări pe care UDI le consideră în principiu ca țări sigure. Extrem de puțini solicitanți de azil cu cereri presupus neîntemeiate primesc permis de ședere în Norvegia. Cererea dvs. va fi tratată individual, dar mai rapid decât cererile obișnuite (în interval de 48 de ore), conform unei proceduri simplificate.

Pentru informații suplimentare despre azil puteți consulta adresa de internet www.noas.org care vă stă la dispoziție în mai multe limbi.

² Comisia de Apel pentru cetățenii străini – n.tr.

³ Prescurtare pentru „International Organisation for Migration” - Organizația Internațională pentru Migrări – n.tr.